

единъ търговецъ когато е подписанъ нѣкой записъ па и да не е забѣлежено явно въ него, онова което ся от-нося до търговскытѣ работы, ще ся счита че този записъ е направенъ за търговиятъ му, и тжай давіята която ся появи по причинѣ на този записъ, ще ся глѣда въ търговското сѫдилище.

Членъ 36). Работытѣ които ще разглѣждатъ и рѣ-шиятъ търговскытѣ сѫдилища, за да неможатъ да ся от-нескатъ до истинафа, сир. да ся не прибѣгнова до исти-нафското отдѣленіе противъ рѣшенietо което ся е дало за давіята сѫ: първо, давія която не надминува петь хы-ляди гроша; второ: ако и да надминува даже петь хы-ляди гроша, нѣ когато има записъ своеvolно даденъ отъ двѣтѣ страни, че ще да склонятъ на окончательното рѣ-шеніе на сѫдилището, безъ да искатъ да става истинафъ; трето, когато срѣщу давіята на тѣжителътъ, или за смѣткъ на зиманіето му, ся появи една давія отъ тѣжи-миятъ, за по долу отъ петь хыляди гроша, па като ся съ-едини съ количеството на тѣжителътъ, макаръ и да над-минува петь-тѣхъ хыляди гроша (и всички други подоб-ни давии) нема да иматъ право за истинафъ. Обаче ако отъ появениитѣ по между имъ единъ противъ други дави, едната да биде за повече отъ петь хыляди гроша, тогава ще ся разглѣда и разспоряди въ търговското сѫдилище тжай, щото да можатъ и двѣтѣ страни да ся от-нескатъ на истинафа.

Членъ 37). Когато една давія ся възложи на търгов-говското сѫдилище, която спорядъ работата си не е отъ о-сновитѣ му, тѣзи давія и да е захваната да ся разглѣжд-да или да не е захваната, даваджіятъ и противника му, ще можатъ да си вдигнатъ давиитѣ отъ търговското сѫди-лище, съврѣмянно тїи и да нещѣтъ даже (да си ги вдиг-натъ), търговскытѣ сѫдилища като обявятъ че раз-